

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۷ اگست ۲۰۱۹

"از خرس و موی کندن"، انگلستان و پول پرداختن!؟

جمعه- ۲۵ اسد ۱۳۹۸ - کابل: یکی از اخبار نچندان چشمگیر و قابل توجه، اعلام آمادگی دولت انگلستان به حمایت از برگزاری انتخابات با پرداختن ۱۰ میلیون پوند سترلینگ مبلغی معادل تقریباً یک میلیارد افغانی به دولت دست نشانده بود. هر چند چنین پولهایی در تاراج خانه ای که فعلاً دولت دست نشانده به وجود آورده، "خلال دندان" زورمندان و تاراجگران نیست، مگر در ذات خود نکات دیگری را حمل می نماید که نمی تواند قابل توجه نباشند. زیرا:

۱- این را می دانیم که امپریالیسم جنایتکار و تفرقه افکن انگلیس، با آن که بعد از ختم جنگ جهانی دوم، اکثر ساحات نفوذش را در خشکه و آب به فرزند خلفش امپریالیسم امریکا سپرد و قبول نمود که از آن به بعد در محاسبات بین المللی در بین کشور های غربی دارای مقام و وزنه دوم باشد، مگر به ارتباط چگونگی اوضاع در نیم قاره هند و آسیای میانه حق زدن حرف آخر را بر ای خود محفوظ نگاهداشت.

انگلیس ها برای انجام موفقانه این سیاست، گذشته از پیوند عمیق بین زیر ساختهای اقتصادی و سیاسی کشور های نیم قاره هند با ساختارهای داخلی بریتانیا و فرمانطقه ئی و جهانی امپراتوری اش، از لحاظ بشری نیز زمینه را چنان فراهم نمود که خانواده های نخبگان سیاسی و اقتصادی نیم قاره، نه تنها در انگلستان تولد و بزرگ شده به مکتب و دانشگاه می رفتند، بلکه از تعلقات ذهنی بخش اعظم از خانواده های آن نخبگان، بیشتر از آن که خود را اهل نیم قاره بدانند، انگلیس دانسته بدین امر افتخار می نمودند، که کسی آنها انگلیس بشناسد.

۲- در چنین شرایط و اوضاعی که نیم قاره باز هم سخت دستخوش طوفانهای جدیدی گردیده که قسماً ریشه در سیاست های دوران دوصد ساله حاکمیت انگلیسها بر نیم قاره دارد و قسماً نیز متأثر از نفوذ گسترده سه رقیب جهانی انگلیس یعنی امریکا، روسیه و چین است و از یکطرف حکم ادغام کامل کشمیر به هندوستان احتمال خطر جنگ بین هند و پاکستان را فزونی بخشیده است و از جانب دیگر امریکا می خواهد به تنهایی و بدون موافقت و حتا اطلاع شرکای بین المللی با کشاندن المان و تعدادی از کشور های خاورمیانه به دنبالش، طالب را مجدداً بر سریر قدرت برساند و به همین لحاظ رسماً اعلام می دارد که "صلح" مقدمتر از "انتخابات" است و در ظاهر آن جناح هائی از حاکمیت دست نشانده را بیشتر مورد تفقد قرار می دهد که آنها هم به تقدم "صلح" بر "انتخابات" معتقد و خود را با آن عیار سازند، پرداختن مقداری پول هر چند ناچیز، رسماً به معنای حمایت انگلستان از پروسه و روند تقدم "انتخابات" بر "صلح" می باشد.

۳- اتخاذ چنین سیاستی بدان معناست که انگلستان به جای همراهی با امریکا، طالب، پاکستان، روسیه و چین، عملاً در کنار دولت دست نشانده و یگانه حامی رسمی آن هندوستان و دولت ایران که "دیوار را دوطرفه کاه گل می کند" یعنی از یک سو گوشه چشمی به "غنی احمدزی" نشان می دهد و از جانب دیگر مخفیانه طالب را حمایت می نماید، قرار گرفته است.

هموطنان گرامی!

این که بدانیم انگلستان در کنار هند قرار گرفته و می خواهد سیاست آن کشور در قبال افغانستان را تقویت نماید، همان ظاهر قضیه است که فهمش زیاد دشوار نیست، به نظر من اساس مسأله این است که بدانیم انگلستان چرا مخالف جریانی که امریکا به راه انداخته گام می گذارد؟ آیا این کشور را ترس برداشته که نکند امریکا با آوردن مجددطالب به قدرت آنهم به صورت مستقلانه و بدون استفاده از توانائی های انگلیس، قصد بیرون راندن آن کشور را از نیم قاره داشته باشد؟ آیا انگلستان انتخاب اخیرش را از بین هند و پاکستان انجام داده و می خواهد علناً در کنار هند ایستاده آن کشور را جانشین بحق خود برای آینده معرفی دارد؟ آیا بدین وسیله می خواهند موقف نوکرتازه نفس شان "حمد الله محب" را در جرگه وطنفروشان و ابسته به "غنی احمدزی" تقویت نمایند؟ آیا ارتباطی بین وقایع اخیر کشمیر و سیاستهای دولت مودی، با این حرکت انگلستان وجود دارد و اگر وجود دارد چگونه است و ده ها سوال دیگر از همین سنخ.

دیده شود چه می شود!!